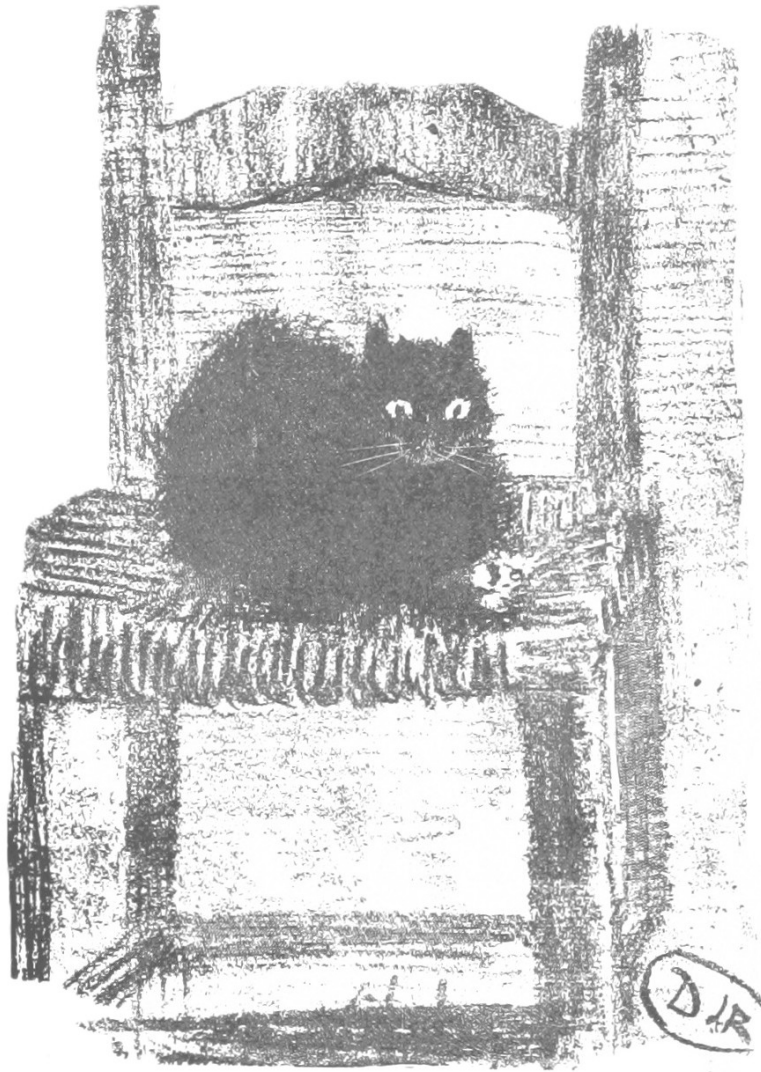

KRONIKKA

3/2025

Julkaisija: Kronos ry, Helsingin yliopiston historian opiskelijoiden ainejärjestö

Päätoimitus: Katarina Kobychева ja Kai Pesonen

Toimitus: Pauli Sirén, Salla Niemelä ja Matias Holm

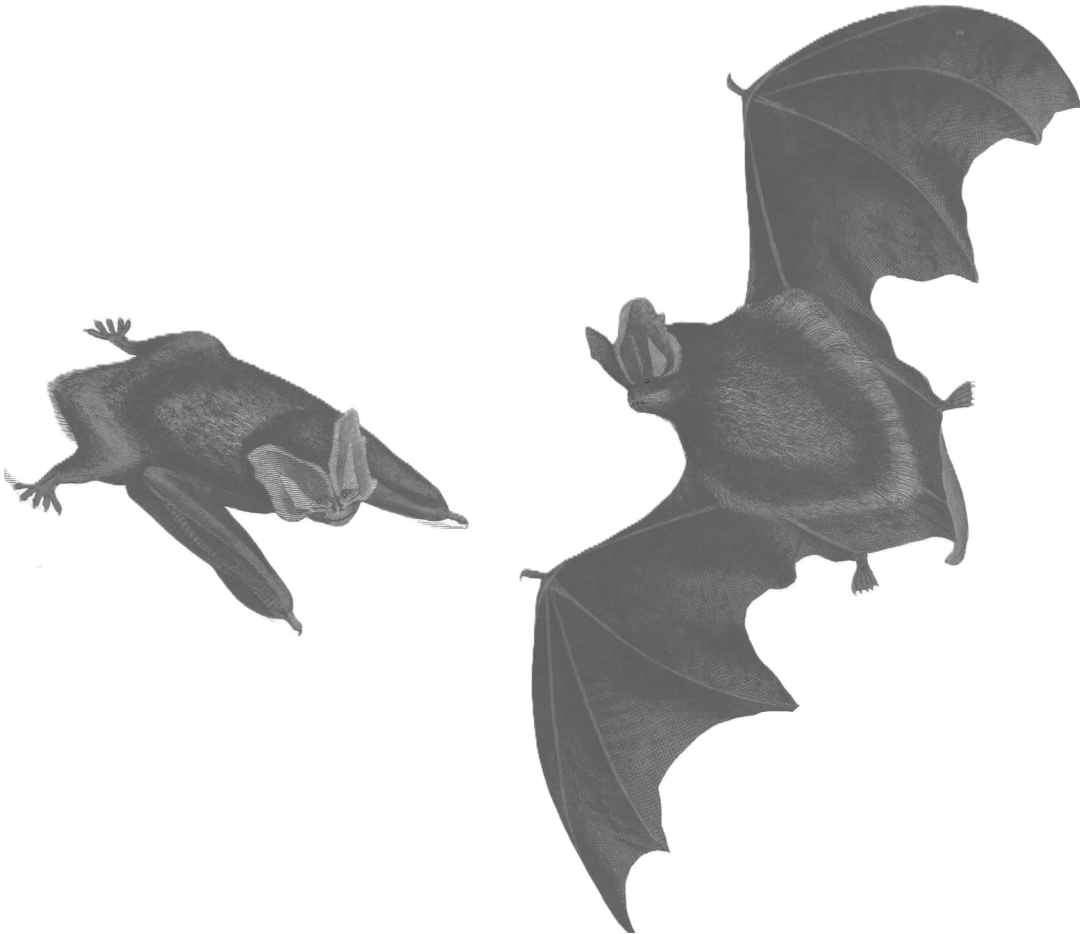
Taitto: Katarina Kobychева

Kansi: Kai Pesonen

Kuvitus: The British Library’s Collection on FlickrCommons, Humanistispek-
sin Tutkielma hyvästeistä -produktion markkinointimateriaali

Sisällys

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan palsta	7
Speksin viemää	12
Runot	15
Puuhapalsta	19
Kronoskooppi	20

Pääkirjoitus

Näin jonkin aikaa sitten videon nimeltä mainitsemattomalla lyhytmuotoisten videoiden somealustalla. Sen mukaan syy, miksi vastasyntyneet vauvat itkevät väsyneenä nukkumisen sijaan on se, että heidän aivonsa ovat vielä niin pienet ja tyhmat, että ne eivät ole vielä yhdistäneet unta ja pirteyttä toisiinsa. He tietävät vain, että heidän on huono olla ja huoltaja voi auttaa tilanteessa kuin tilanteessa.

Olen videon näkemisen jälkeen yrittänyt löytää tälle väittämälle muita lähteitä, mutta vaikuttaa valitettavasti siltä, että videon tekijä on vetänyt tiedon hatustaan. Älkää siis levittäkö tätä kaikille ystäville ja perheille.

Tämä postaus on kuitenkin siinä mielessä hyödyllinen, että se kuvastaa mahtavasti omaa fuksivuottani. Ensimmäisen vuoteni aikana sekä Kronoksessa että omassa asunnossa olen oppinut kantapään kautta – joko ensimmäistä kertaa tai avannut itselleni uudelleen – valtavan määrän asioita, jotka vaikuttavat niin yksinkertaisilta.

Melkeinpä yhtä yksinkertaisilta kuin se, että nukkuminen helpottaa väsyntä oloa.

Viimeisin uusi löytöni on esimerkiksi, että ei, Letter-kokoista Fuksikronikka ei voi vain painaa B5-kokoiselle paperille, niiden mittasuhteet ovat aivan erilaiset ja minun on taitettava lehti kokonaan uudestaan B5-kokoiselle tiedostolle. Muita älynväläyksiäni ovat olleet muun muassa, että kun käteni alkavat yhtäkkiä täristä, se tarkoittaa, että kehossani on liikaa kofeiinia ja liian vähän kaloreita, ja nyt on ehkä aika poistua kirjastosta tältä päivältä ja mennä kotiin syömään. Hieman ärsyttävämpi fakta on, että kun nukun tarpeeksi, syön hyvin ja käyn ulkona, oloni on parempi. Yksin asumisessa ehkä eniten sopeutumista vaativa seikka on se, että jos en itse käy ruokakaupassa, laita ruokaa tai siivoa asuntoani, niin jääkaapissa ei ole ruokaa ja kämpässäni on likaista, eikä kukaan tee näitä asioita puolestani riippumatta siitä, kuinka väsynyt, kiireinen tai kipeä olen. Olen myös oppinut, että viesteissä sävyni

on joskus paljon tarkoitettua töksähtävämpi tai vihaisempi erityisesti silloin, kun olen jo valmiiksi ärsyynytynyt asiasta.

Opiskeluvuodet ovat oppimisen aikaa, sekä akateemisessa että jokapäiväisessä elämässä. Monet muuttavat niiden alussa tai myöhemmin opiskelutaipaleella omilleen, jotkut muuttavat jopa yksin eri kaupunkiin tai ulkomaille. Suurin osa meistä aloittaa korkeakouluopinnot noin kaksikymmppisenä, kun olemme juuri tulleet aikuisiksi ja oma identiteetti kiteytyy pikkuhiljaa paikoilleen. Tänä aikana saamme tietää, keitä olemme, kun vietämme arjen rakastamamme aiheen parissa ja opimme, miten reagoimme ”aikuismaailman” stresseihin. Opimme myös ottaa huolta itsestämme.

Näiden vuosien aikana eräänlainen yrityksen ja erehdyksen vaihe on väistämätön. Usein koemme opintojen aikana ensimmäistä kertaa, millaista on olla itsenäinen ihminen ilman vanhempia ohjaamassa meitä oikeaan suuntaan tai tuomitsemassa sitä, millaisiksi olemme kasvaneet. On täysin normaalia tehdä pieniä – ja vähän suurempiakin – virheitä, jotka saatta-

vat vaikuttaa meihin itseemme, ihmissuhteisiimme tai tulevaisuuteemme. Tärkeintä on, että virheet kohdataan ja niistä opitaan.

Viisi vuotta sitten kuusitoistavuotias Kata ei pystyisi kirjoittamaan tätä pääkirjoitusta. Ei pelkästään siksi, että olisin kasvanut kirjoittajana, tai että en olisi vielä tiennyt, millainen fuksivuoteni tulee olemaan, vaan siksi, että kuusitoistavuotias Kata ei pystyisi ikinä myöntämään julkisesti, että hän ei ole kaikkietävä ja täydellinen olento, joka ei ole eläissänsä epäonnistunut kertaakaan. Olin pitkään se op-

Onnistuminen elämässä ei tarkoita epäonnistumisen puutetta (tai sen piilottelua, välttelyä ja häpeämistä), vaan virheistä oppimista ja niiden sisällyttämistä omaan minäkuvaan ja maailmankatsomukseen. Joten menkää, tehkää kaikki päin helvettiä, oppikaa uusia asioita itsestänne ja kasvaka ihminenä.

Katarina Kobychewa

pilas, joka tunki koepaperit heti repun pohjalle vilkaisematta kertaakaan opettajan korjauksia, jos arvosana oli yhtään kymppi miikkaa huonompi. Ainoa hylätty lukiokurssini johtui siitä, että tein kerran tunnilla anonyymisti virheen, ja minua hävetti niin paljon, etten koskaan näyttänyt naamaani siellä uudestaan (anteeksi äiti ja isä, en ole vielä kertonut teille tästä).

Puheenjohtajan palsta

Opiskelijakulttuuria taitekohtien yli

Tervehdys täältä Kronikan lähes etusivulta! Jos en vielä ole kaikille ehtinyt pitää itsestäni tarpeeksi meteliä, olen Pauli Sirén, neljännen vuoden opiskelija ja Kronoksen tuore varapuheenjohtaja. Nousin yhdistyksen ylimääräisessä syyskuun kokouksessa varapuheenjohtajaksi, kun kanssafuksini -22 ja kovimman luokan asioiden aikaansaaja Mikko Anttonen erosi tehtävästä maantieteellisten haasteiden vuoksi. Kronoksen toimintaa on ymmärrettävästi vaikeaa pyörittää Japanista käsin, vaikka "Kronoksen historian pikkujättiläisessä" lauletaankin fukseista päättyneen sinne vuonna 2012 (selitys laulukirjassa alaviitteessä).

Eräs tuutori esitteli minut fukseille orientaatioviikon ensimmäisen päivän jatkoilla kakofoniantäyteisessä Thirstyssä fukseille seuraavin sanoin: "Hei täs on Pauli, se on tosi vanha ja tosi viisas! Kerro meille joku tarina!" Hetkeä myöhemmin selvisi, että yksi

fukseista on parisen vuotta sitten istunut minun pitämälläni lukion historian tunnilla. Olenko tullut vanhaksi?

Objektiivisesti puhuen en tietenkään – olenhan vasta 22-vuotias. Akateemiselta iältäni olen neljännen vuoden opiskelija, ja vieläpä jokseenkin aika-
taulussa opinnoissani. Teen nyt masterivaiheessa aineenopettajan pedagogisia opintoja, ja olen todennäköisesti historian ainedidaktiikkaryhmän nuorin. Silti Kronoksen tapahtumissa

huomaan, että olen aloittanut yliopistossa aikaisemmin kuin neljä viidenestä osallistujista. Kronoksen sitseillä huomaan usein laulavani lisäsäkeistöjä ja biiseihin kuuluvia extrajujuja, joihin moni muu ei liity mukaan, vaikka muistan juuri äsken oppineeni ne Kronoksen sitseillä. Kaveriporukassani sanan “jäärä” konnotaatiot ovat aiheuttaneet keskustelua – kenties enteillen, että ennemmin tai myöhemmin sanaa käytettäneen myös meistä.

Mutta muistellaanpa vanhoja hetkiä. Tulin itse yliopistoon vuonna 2022, ja ensimmäinen hallituskauteni 2023 meni pitkälti järjestötoiminnan koronan

jälkeisestä horroksesta heräämiseen, kun pandemiavuosien jättämä osaa misrailo piti täyttää jollain. Kuulimme vanhemmilta opiskelijoilta tiedonmurusia pandemiaa edeltäneestä opiskelijakulttuurista, mutta tietotaidon kartuttaminen järjestötoiminnasta vaati paljon omaa tutkimustyötä, kun pari

vuosikurssillista tunsin vain kylmät puistot ja pussikaljoittelut. Käytin monta iltaa Kronoksen hallitusdriveä selaillen, ja löysin sieltä asioita, joista kukaan ei puhunut – opintomatkoja, Kronoksen omia approja ja vaikka mitä. Tuntui kuin olisimme joutuneet aloittamaan nollasta kohti menneitä loiston päiviä ilman tietoa, miten asiat oikeasti tehdään.

Koko järjestökenttä oli muuttunut, ja tekijöitä oli selkeästi vähemmän kuin ennen. Tästä taitekohdasta syntyi puheenjohtaja Jonatan Hjeltin läpi runnoma epävirallisesti Lex Kaihilahdeksi (toisen silloisen bilevastavaan mukaan) nimetty projekti, jota hallituksen

vanhempi polvi vastusti. Kyllähän nakkeilijoita aina löytyy (lue: ei löytynyt). Lex Kaihilahti tunnetaan nykyään biletiiminä.

Mutta tuodaan juttu takaisin nyky päivään ja kenties jopa vähän tulevaisuuteen. HYY:n taloustilanteesta

kaikki ovat varmasti kuulleet, että järjestökäytössä olevien tilojen myynti vaikuttaa todennäköiseltä. Vielä muutama päivä ennen tämän palstan kirjoittamista olin siinä uskossa, että historiallisesti ja opiskelijakulttuurillisesti arvokkaiden tilojen myynti jul kistettaisiin syyskuun aikana. Nyt HYY ja Ylva ovat saaneet pankeilta armonaikaa vuoden loppuun asti, eli löysässä hirressä ollaan edelleen. Joudutaanko kaikki myymään, vai jääkö meille edes jotain? Mitä jää, pitää jakaa kaikkien HYY:n alaisten järjestöjen kesken. Ymmärtääkseni tilanne on sen verran paha, et

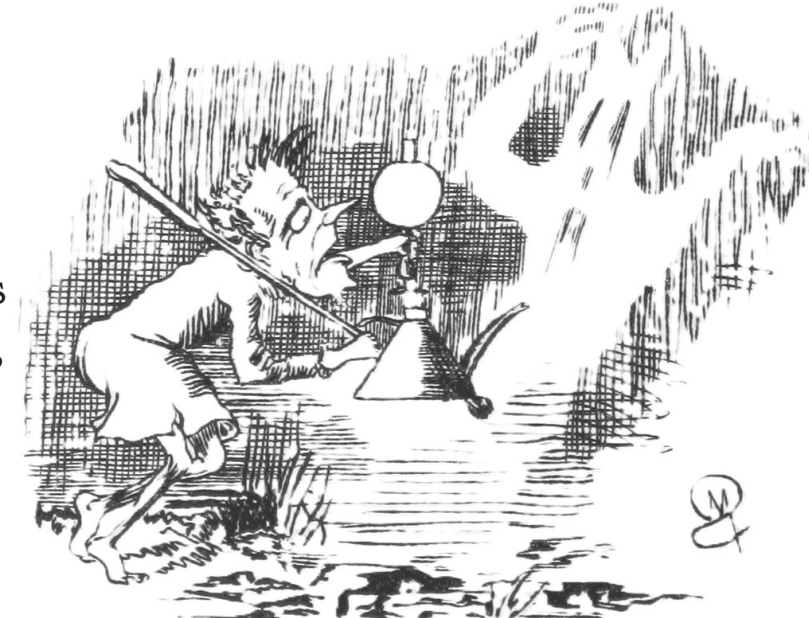
tä kyse ei enää ole siitä, joudutaanko jotain myymään, vaan pystytäänkö jokin tila säilyttämään omistuksessa. Kaksi varausta Alinaan ja kolme Klusselle lukukaudessa jäävät siis todennäköisesti historiaan.

Toiminta vaatii tiloja. Siitä ei pääse

yli eikä ympäri. Kun käytettävissä olevat tilat vähenevät, myös toiminta muuttuu muotoaan. Ehkä tilalliset osakunnat avaavat oviaan nykyistä enemmän solidaarisuuden nimissä, mutta ehkä eivät. Helsingissä on kyllä vuokrattavia tiloja kuin pilvin pimein, mutta hinnassa ja sijainnissa ne eivät vedä vertoja nyt käytössämme olevil

le. Jotain löydämme varmasti, mutta olemme taas taitekohdassa. Kun eritteet sitten aikanaan osuvat ilmankierrätyslaitteistoon, meidän pitää järjestönä nopeasti määritellä, milaista järjestötoimintaa haluamme järjestää muuttuneissa

olosuhteissa. Historian Opiskelijain Liiton eli Holin toiminnassa olen nähnyt, että historian opiskelijat kyllä pystyvät toimimaan vähemmilläkin tilaresursseilla – toiminta vaan näyttää erilaiselta. Onni Vesigate-onnettomuudessa on, että olemme jo joutuneet miettimään vaihtoehtoisia tila

ratkaisuja.

Taitekohdat ovat se kantava voima, jolla pystyn aloittamaan palstan ihmettelemällä akateemista ikääni, muistella sen keskellä koronan jälkeistä Kronoksen jälleenrakentamista ja lopuksi vielä puhua HYY:n orastavasta tilakriisistä. Kenties Kronoksen nykyiset ja tulevat aktiivit huomaavat järjestön jäävän samalla tavoin tyhjän päälle kuin koronan jälkeen, kun yhtäkkiä tiloja ei enää olekaan entiseen malliin. Kaikki nykyiset aktiivit ovat tottuneet siihen, että tilat löytyvät Uudelta. Järjestön kulttuuri saatetaan muuttua olennaisin tavoin, kun tapahtumien järjestämisestä tulee aiempaa vaikeampaa.

Miten voimme siis varautua tulevaan järjestökentän taitekohtaan? Ensinnäkin älkäämme vaipuko epätoivoon. Kronos tulee selviämään. Opiskelijakulttuurin muutos ja jatkuvuus sen sijaan ovat suurempia kysymyksiä. Siihen tarjoan lääkkeeksi muistamista. Kehotan kaikkia painamaan mieleen, millaista toimintaa Kronos on järjestänyt, miten se toimii ja mikä on ollut hauskaa. Muistakaa, että ennen Uuden remontin valmistumista opiskelijaseminaarit pidettiin Tieteiden talolla Historiallisen Yhdistyksen kanssa. Muistakaa, miten sitsejä järjestetään ja miten tärkeimmät laulut jotakuinkin lähtevät. Muistakaa, että sitsata voi myös ruotsinlaivan syrjäisessä nurkassa. Muistakaa, millaista oli kokousta vujujatkoilla, kun fuksit

kantavat pöytäfutista Klusselta ulos porraskäytävään (miksi?). Muistakaa, sillä vielä tulee fukseja, jotka eivät muista. Kertokaa nämä muistot myös eteenpäin, jotta niistä tulee järjestön jaettua todellisuutta. Vain siten uuteen ympäristöön putkahtavat tulevat toimijat voivat itse päättää, mitä tulee säilyttää, ja mikä on parasta jättää jäärien jaaritteluksi. Vain siten kenestäkään ei tunnu siltä kuin joutuisi aloittamaan järjestön kehittämisen nollasta ilman tukea.

Ennen kuin tämä puheenvuoro alkaa liikaa muistuttamaan Veteraanin iltahuutoa, taitaa olla parasta lopettaa

se positiivisempaan loppukaneettiin. HYY on tosiaan saanut armonaikaa, ja tilakaupat ovat muutenkin hitaasti eteneviä prosesseja. Tiloille löytyy jo potentiaalisia ostajia yliopistosta, laulukorporaatioista ja ruotsinkielisistä säätiöistä, jotka haluaisivat säilyttää ne tavalla tai toisella opiskelijoiden käytössä. Siis edesmennyttä presidentti Koivistoa mukaillen: Ellemme varmuudella tiedä, kuinka tulee käymään, olettakaamme, että kaikki käy hyvin – tai ainakin mahdollisimman vähän huonosti.

Pauli Sirén

Speksin viemää

Humanistispeksin kesäproduktio tarjosi mahdollisuuden kokea musiikkiteatterin taikaa. Olin mukana vuoden 2025 produktiossa Tutkielma hyvästeistä, joka käsitteli hyvästejä monesta näkökulmasta: herkkyydellä, kauneudella ja kivulla.

“Ikävä on edelleen, muttei joka päivä. Aina kun sataa lunta. Aina kun tuoksu purppuralta. Ei onneksi siis koko ajan.” *

Viime kesänä Humanistispeksi ilahdutti kulttuurinnälkäisiä tuomalla kesäproduktion takaisin näyttämölle. Jälleen kerran humanistit ja humanistimieliset pääsivät kokeilemaan taitojaan niin lavalla kuin kulisseyssä.

Musiikkiteatterin henkiin herättäminen vaatii monenlaista osaamista: speksi kokoa yhteensä näyttelijöitä, lavastajia, puvustajia, sanoittajia, tanssijoita ja monia muita luovia tekijöitä.

Vuoden 2025 kesäproduktio Tutkielma hyvästeistä johdatti katsojat sydäntä riipaisevan aiheen äärelle sen

ansaitsemalla herkkyydellä. Katkeransuloinen teos ei käsitellyt hyvästejä ainoastaan romanttisesta näkökulmasta, vaan tarttui aiheeseen myös platonisen rakkauden kautta.

Tanssiproduktion juoni seurasi neljää illanviettoon kokoontunutta ystävää. Maljat nostetaan, kasvoille loihditaan hymyntapaisia. Kaikki ei kuitenkaan ole hyvin. Lavalle astelee kaksi roolihahmoa, joiden yhteinen taival on tullut päätökseen. Menneisyyden haamut eivät jätä heitä rauhaan.

Toimin kesäproduktion AD- ja markkinointitiimeissä. Hakiessani mukaan Humanistispeksiin production traaginen aihe vaikutti kiinnostavalta – ja sellainen se olikin. Ihastuin production käyttetyn musiikin väkevään

Editoimani production somepostaus. Sydämen keskellä näkyy rakkauslukko.

melankoliaan. Siinä soi mielestäni syvän sininen suru, joka on kätkeyty näennäiseen iloisuuteen.

Musiikin tulkinta oli olennainen osa production visuaalisen ilmeen rakentamista. AD-tiimi määritteli sävellyksen pohjalta värikartan. Myös markkinointitiimeissä rakennettiin production ulkoasua, tosin somepostauksien kautta.

Production julistetta ja somejulkaisuja laatiessani pohdin, minkälaista symboliikkaa voitaisiin käyttää kuvaamaan hyvästejä. AD- ja markkinointitiimeissä inspiraatiota haettiin usein Pinterestistä, mutta myös muualta.

Muistan erään heinäkuun illan, kun kävelin lähellä satamaa, ehkä Halkolaiturin liepeillä. Katselin vanhoja purjelaivoja. Ne lepäsivät aalloilla yksinäisinä, sen näköisinä kuin ne olisivat mielineet merelle. Jatkoin matkaa sillalle, jonka kaiteeseen oli kiinnitetty rakkauslukkoja. Taltioin näyn kamerallani.

Ottamani kuva toimi pohjana yhteen production mainonnassa käytettyyn grafiikkaan. Vaikka sydän symbolisoi usein romanttista rakkautta, sillä voi mielestäni yhtä hyvin kuvastaa esimerkiksi syvää ystävyyttä tai rakkautta ylipäätään.

Sydän voi myös särkyä. Kaikki tarinat eivät päädy onnellisesti. On hiipuneita

ta ystävyyssuhteita ja kadotettuja yhteyksiä - niitä hetkiä jolloin tuntuu, että omasta tunnepaletista puuttuu se kaikista kaunein sävy. Tutkielma hyvästeistä otti nämä aiheet omakseen.

Elokuun ensi-ilta oli täynnä tunnetta. Tiimit onnistuivat luomaan upean unenomaisen kokonaisuuden. Esiintyjien meikin kruunasivat kuumaliimalla tehdyt pisarat. Myös röyhelöillä leikitelleet asut kielivät luovuudesta.

Editoimani produktion juliste.

Jostakin aiemmasta produktiosta jäljelle jääneet silkkipaperiruusut saivat toisen elämän lavastajien käsissä. Sain yhden kimpun mukaani muistoksi. Nyt se kukkii pöydälläni sinisen ja punaisen väreissä.

Ennen kuin esirippu laskeutuu, on aikaa vielä yhdelle monologille: aikaa ei voi pysäyttää, eikä mennyttä muuttaa. Hyvä niin. Loppuvuosi tuo mukanaan uuden produktion ja innokkaat tekijät. Jotakin uutta, jotakin vanhaa, taatusti jotakin viihdyttävää. Elävää taidetta ja tärkeää perinnettä. Sitä ei olisi olemassa ilman tekijöitä, joiden sydän sykkii taiteelle.

“Taivas oli uskomattoman sininen. Oli niin kaunis ilta. Joskus me ollaan ohimeneviä. Se on rituaali, luopumisen rituaali, taakse jättämisen rituaali, eteenpäin jatkamisen rituaali.” *

Salla Niemelä

* lainauksia Humanistispeksin produktion markkinointimateriaalista.

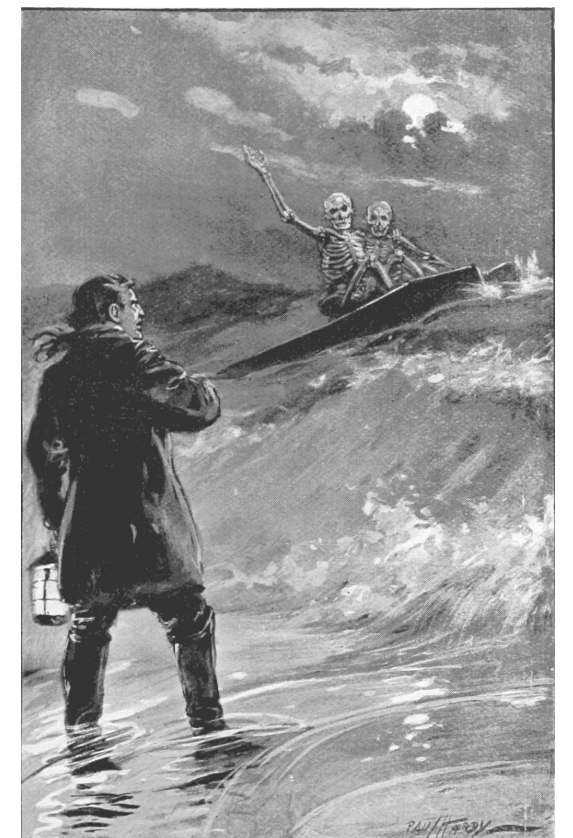
Runot

kekäle

mieleni päällä
lahjasi:
sabotaasi,
kieron tekele
mokoman ketaleen
keltainen kekäle kytee.
tahtoisin julistaa,
anoa, sanoittaa,
punoa, puolustaa:
vetele
ei tämä enää.
vie ulos!
lähde, ja inha
hiilloksesi, sen
vinha, kavala liekki
lepätteleva
karkoita.
kanna kauas
jott' autuas
minäkin olla voisin.
mut voimatonna
kykene en
voimatonna
mä vaikenen
kalveten halvaannun
ja kätesi hellät ottaa mun vastaan.
suljet oven ja naurat.

reteänä härnäät vähän,
voittamaton,
toteat, olet.
kekäle kytee
ja tiedän tulevan:
palan alas
palan, alati, avuton
kalpeaan valoon
havahdun, hauras,
liekkeihin, pakana, lakastun.
kekälees, ketale
kukistaa mun.

Kai Pesonen

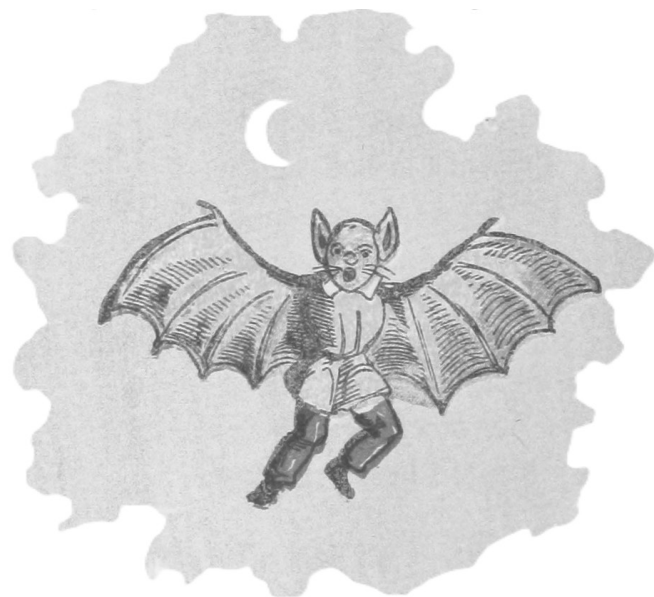

Sotaloru

Hitlerin Aatu se päivä yks parkas:
"Saksa mun perseelle liian on ahdas
teutooniurhotkin syyhyis jo maata
mannuilla maailman se käy, sen voin taata"

Rommelin kallossa silloin välähti
Salamannopeana Seinelle lähti
Puolustuspuolella Puola sai turpaan
kavioin kurvaten kaki vain kurwaa

Mylvintä tykkien korvia piiskaa
Neuvostoliittokin sai kun sapiskaa
Vaan sotahuoneessaan Churchillin Vinski
sikaria hönki ja naukkasi whiskyn

Tokasi näin Vinski: "kuulepas Aatu
ei hevonleikki tää yhtään käy laatuun
Euroopan manni oon vain minä valles
väännäpä sinä siis überit alles"

Sil välin hunnit kun taigalla kahakoi
Vanjat ja mongolit rynnien kasakoi
Sit huikko jenkki: "nyt vaihtopenkki
tyhjä on, koukataas Baijeriin lenkki"

Kuudennen armeijan jäätyä mottiin
Stalinin kaupungist harva läks kottiin
Aatulla lanttua pumpattiin ainein
Kun sotauutiset kiekuu sai: "Ai, nein!"

Saapasmaan kansakin monoaan käänsi
Huuhdellen Atlantin vallin murs länsi
Marski taas luovutti Karjalan mettää
Kylväten ensiksi naapurin leppää

Riitansa länsi ja itä pisti sikseen
Kimpas kun vetäsivät Aatua viikseen
Perhoset Uralin tää melkein jo haistoi
Vaan nikkeliä karvasta syljessä maistoi

Duce lens hirteen ja Aatu popsi kirpeet
Rauha piirsi uusiksi karttojen piirteet
Sopu on siistiä, siinä totuus piilee
Oli sota seuraava siksi niin viilee

Matias Holm

Sein

Aatosten virrassa, kömpelöin lausein
kaskussa löytyvin potku on vasein
Saatana perse ja paska ja vittu
Itämerensuomeen näin saasteita tippu

Hankenin kasvatti tavaa vain tasein
Verkossa sofisti toistelee: "Dasein"
Ostajan toimi on ammatti jalo
Hautausfirmakin sen yliajo

Leivän saa maljakon vuoliija vaasein
Akkari-piirtäjä sutien Kaasein
Akun on pommi kun Hannun on onni
Taiteessa liksaa ei irtoo ees tonni

Suomessa rokkarin luonto on Mansein
Keikoista parhaimmat päättyvät lanskein
Tuskassa, pusassa, juoppojen putkassa
Tiputuskoneessa ruumiinlämpötutkassa

Ukrainan kentillä selkataan aseain
Mortit vaan Vekaran vemppeavat Rasein
Panssarivaunun ei pakki taas vilku
Kun langoilla laulelee Moskovan Tiltu

Lempeen mä käärisin unelmanaisein
Naama vaik korvattu oisikin paisein
Onnessa avion oisimme iäti!
Hups, hän mua parisen vuotta vain sieti..

Pääkivun kourissa, huonoin lasein
Matikasta selviää kirjaten kasein
Kehnosta ryhdistä henki voi kakia
Julistaa Mooseskin fysiikan lakia

Jussina mielet on levossa taasein
Seipäässä seisovat päät lailla paasein
Paljussa ihosta rasvatkin killuu
Ja serkku juo suoraan pullosta kiljuu
(Aamusta myös järven pohjassa lilluu)

Hamlet viel preussiksi tuumii, jos: "sein?"
Vaan runnuttaa akka: "Joko se perkeleen
vätys
rakit jo kuselle vei?!"

Vastaa hän: "Nein."

Matias Holm

Lähiöpastori lintumetsällä

Pappi mielenrauhaa lähti pyytää lintumetsältä
Hengellinen ilmansaaste lähion kun myrkytti
Vuokrakämpät kaupungin kun täyttyi kalvinisteistä
Tekopyhät aineet joiden harhaan nuoret tyrkytti

“Seinät kirkon meidän leveet on ja katto korkeella
Skolastiikka skulaa, Luciamme saa valaistua
Silti katollinen kirkon meidänkin on oltava
Ehtoollisen mis sois veren maku suussa maistua”

Jatkoi: “enkelitkin IT-firmoihin vain sijoittaa
Uusihenkistyneet kantaa uhrejansa Näkeille
Liberaalit armollansa liturgian pinoittaa
Messuvirrenveisunkin nyt soiden syntisäkeille”

Sihtas hauliuruillaan sit pastorimme pusikkoon
Soittaa antoi lailla kanttorinsa — eikä sihteerin
Metsäkanaparvi hajos, murjas: “Siellä nusikkoon”
Ja suolas ehtoollisiks dialekt-tikan, presby-teerin

Keskel suota itse Calvin tyhjiydestä ilmiintyi
“Sakfaalinen yhteys, sacrebleu!”, se ääneen voivotti
“Infinita tyhmyys on, se ennalta jo määräytyi”
Häippäs, mut helvetin huonoo iltaa eka toivotti

Sielunpaimen uupuneena riistamajaan laahusti
Kenttähartaudella tetsaus uuvutti jo kovasti
Huiviin kisko sumpin sekä saarnan vihkoon raapusti
Ekumeeniseksi heräs silloin vanha rovasti

“Uskon miekkaa upottaa ei joutaisikaan pakanaan
Taistot päättyy murheeseen, siis hautaa kalpa turpeeseen
Synnin paino vertautuis se jyvään taikka akanaan
Kaikki silti mennään paikkaan yhtä perisurkeeseen”

Puuhapalsta

Halloween-bingo

Katso väh. 3 elokuvan kauhu- maratoni	Ota selvää jostain historiallisesta lokakuisesta juhlasta	Syö tai juo jotain kurpitsan- makuista	Yritä kommunikoida tuonpuoleisen kanssa
Kerro kauhutarina	Syö Hallo- ween-teemaista karkkia	Katso Michael Jacksonin Thriller-musiik- kivideo	Laita villasukat jalkaan
Kuule joululaulu kaupassa	Sytytä kynttilä	Käy missä tahansa Halloween- tapahtumassa	Lue kauhukirja
Näe vaivaa Halloween- asusi eteen	Vietä ilta käpertyneenä peiton alla	Silitä mustaa kissaa	Pyydä karkki tai tee kepponen

Kronoskooppi

Kuten tämän numeron kannesta ja kuvituksista (ja ehkä kalenterista-kin) jo näkyy, Halloween on ihan kulman takana, mutta voi ei! Lokakuun loppupuolella on niin paljon kivoja tapahtumia ja tämän mahtavan juhlan viettovaihtoehtoja, miten ihmeessä osaat päättää niiden välillä? No, tähdet voivat auttaa. Tässä on horoskooppi-merkillesi sopivimmat Halloween-bileet, joissa taatusti viihdyt!

Oinas (21.3-20.4)

Mikä olisi parempaa Halloween-ohjelmaa kuin vanha perinteinen kummitus-talo? Kersku kavereillesi rohkeudellasi, kun et päästä ääntäkään suustasi näyttelijöiden parhaimpienkaan yritysten jälkeen... tai huuda keuhkot tyhjäksi, ihan miltä itse tuntuu.

Härkä (21.4-20.5)

Halloween on myös mahtavaa aikaa perehtyä historiaan, ja paras keino oppia jotain on tekemällä. Juhlista siis tänä vuonna Halloweenin sijasta kekriä! Sytytä kekrituli ja tanssi sen ympärillä. Urheimmat ekstrovertit voivat kokeilla kekripukeiksi tai kekrittäriksi pukeutumista ja lähialueen talojen kiertelemistä tai karnevaalikulkueen pitämistä.

Kaksoset (21.5-21.6)

Nyt juhlietaan todella! Katso lempiklubiesi Halloween-ohjelma ja valitse niistä mieluisin. Laita päällesi kuumin jotenkuten Halloween-mainen asusi ja mene tanssimaan koko yöksi!

Rapu (22.6-22.7)

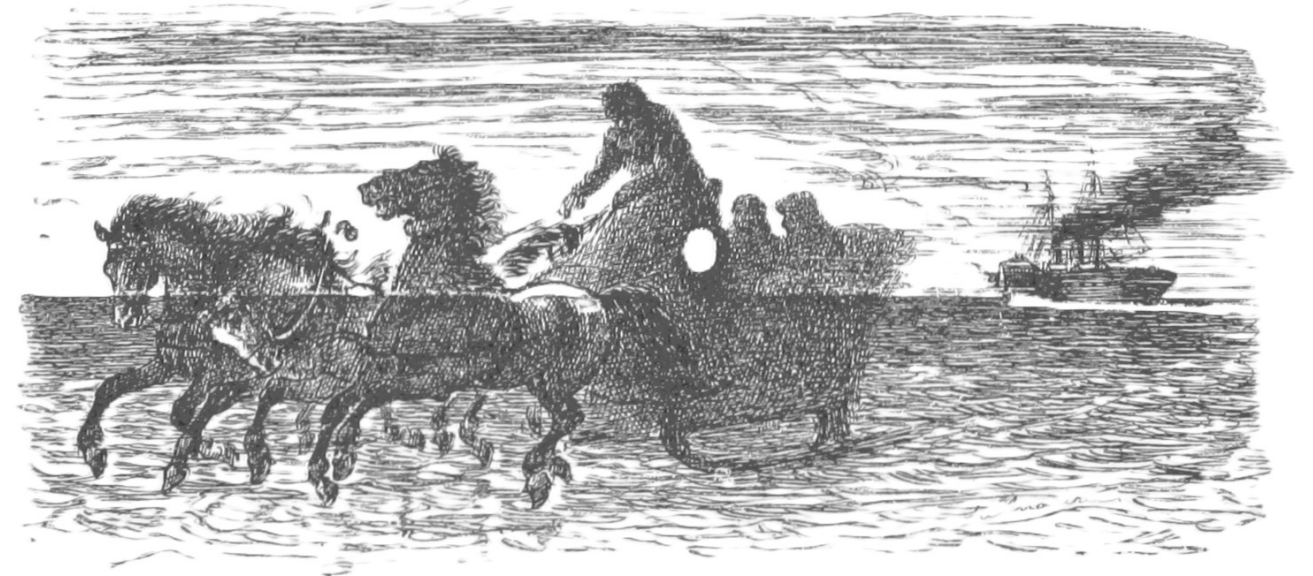
Yksi parhaiksi todetuista lokakuuisesta illanviettovaihtoehtoista on tietysti kauhuleffailta. Vaikka et kestäisi mitään Painajaista ennen joulua pelottavampaa, voit silti käpertyä sohvalle peiton alle katsomaan pienen maratonin. Vink vink, Kronos ja Historicus pitävät ihan lähiaikoina yhteisen Halloween-leffaillan!

Leijona (23.7-22.8)

Joskus lukuvuoden alussa on vaikeaa päästä taas opiskelun rytmiin. On ihan ymmärrettävää, että tähän mennessä muutama työ on jäänyt pahasti rästiin, ja periodikin on jo loppumassa. Näyttää siis pahasti siltä, että sinun on pyhitettävä Halloweenisi kurssitöiden tekemiseen adrenaliinin voimalla. Juhlan henkeä voi tuoda opiskelusesioihin esimerkiksi sytyttämällä sesonkiin sopivan tuoksukynttilän ja ottamalla mukaan oman maun mukaisen kuuman juoman.

Neitsyt (23.8-22.9)

Syksy on mahtava aika kuunnella menneiden aikojen henkiä... ja kummituksia kirjaimellisesti. Järjestä siis kaveriporukkasasi kanssa seanssi! Hankkikaa esimerkiksi ouija-lauta tai muu tuonpuoleiseen ulottuva kommunikaatioväline. Vaikka kukaan ei vastaisikaan, seanssi on silti hyvä syy saada porukka kokoon, istua ringissä käsi kädessä ja ehkä syödä jotain hyvää.

Vaaka (23.9-22.10)

Muistakaamme edellisiä opiskelijoiden sukupolvia, niin kuin puheenjohtajan palstassa kehoitettiin. Olkaamme kiitollisia, ettemme aloittaneet opiskelua viisi vuotta sitten (pahoittelut niille lukijoille, jotka kuuluvat tähän ryhmään) ja kunnioittakaamme heitä pitämällä vanhat kunnon puistokännit.

Skorpioni (23.10-22.11)

Mieti aikamme moderneja klassikkoelokuvia. Mikä niitä kaikkia yhdistää? No isot Halloween-kotibileet tietysti! Ajoitus sattuu täsmäämään myös jotakuinkin syntymäpäiväsi kanssa, joten Halloweenin ja sinun juhlimistasi voisi yhdistää yhdeksi tapahtumaksi. Inspiroidu esimerkiksi Mean Girlsin legendaarisista bileistä. Olet hiiri, duh!

Jousimies (23.11-22.12)

Valitettavasti Suomessa karkki tai kepponen -kiertely ei ole tavanomaista – sitä varten on odotettava palmusunnuntaihin. Mikään ei kuitenkaan estä sinun kaltaisiasi tavallisia tallaajia ostamasta ruokakaupan Halloween-karkkiosastot tyhjiksi ja pitämällä kaveriesi kanssa makeistastingin!

Kauris (22.12-19.1)

Jokaisessa porukassa on aina joku, joka ei oikein välitä Halloweenista. Tämä on väärä mielipide,* mutta lokakuun lopussa on kyllä jotain heillekin, nimittäin joulusesongin alku! Mariah Careyn ”All I Want for Christmas is You” alkaa pikkuhiljaa murtautua pakastimesta, johon se survottiin viime tammiukuussa, ja kaupan alan työntekijät ympäri maailmaa alkavat taas vihata elämänsä. Halloweenin jälkeen on kuitenkin virallisesti sallittua sytyttää jouluvalot, joten aloita vaan rauhassa joulun odotus!

* Ei Kronikan tai Kronos ry:n virallinen kanta, mutta objektiivisesti oikein

Vesimies (20.1-19.2)

Oletko sinä tai joku kaveriporukassasi kiinnostunut noituudesta? Pitäkää perinteisten Halloween-bileiden sijasta ennustusilta! Voitte käyttää esimerkiksi tarot-kortteja, teelehtiä tai riimuja. Toinen vaihtoehto on sukeltaa Kronoskooppiä syvemmälle astrologiaan ja selvittää omat syntymäkarttanne.

Kalat (20.2-20.3)

Yksi perinteisimmistä tavoista viettää pimeää syysiltä on istuutua ringiin, sytyttää kynttilöitä ja kertoa vuorotellen kummitustarinoita. Tämä voi olla hyvä tapa harjoitella tarinankerrontaa, tai avautua vihdoinkin kavereillesi siitä karmivasta yöstä kymmenen vuotta sitten, joka sai sinut kyseenalaistamaan fysiikan lakeja...

